

Πανηγυρικά εορτάστηκε η Θεομητορική εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου στο μοναστήρι της

Νύμφη Πάναγνε, Ευλογημένη, Θεοτόκε, Κατακεκρυμμένη, σκέπε λαόν Αργολίδος Πανάμωμε· τους Σοὶ προστρέχοντας Δέσποινα λύτρωσαι, παθῶν παντοίων ψυχῆς τε και σώματος, ὅπως ἅπαντες υμνοῦντες τα σα θαυμάσια, δοξάζωμεν Χριστὸν τον Φιλάνθρωπον.

Πανηγυρικά εορτάστηκε η θεομητορική εορτή των εισοδίων στο ομώνυμο μοναστήρι της Παναγίας της κατακεκρυμμένης στο Άργος, όπου τιμάται ὅλως ιδιαιτέρως η εορτή των εισοδίων της Θεοτόκου .Στον πανηγυρικό εσπερινό χοροστάτησε ο ηγούμενος της Ιεράς μονῆς Αρτοκωστά Αρκαδίας, ο αρχιμανδρίτης Σεραφεῖμ Στεργίου και με την παρουσία πολλῶν ιερῶν κυρίως ἀπὸ Ναύπλιο και Άργος .Χαρακτηριστικό της εορτῆς το πλήθος κόσμου που ἔρχεται ἀπὸ την παραμονή της εορτῆς να προσκυνήσει την θαυματουργή εικόνα της Παναγίας. Το πανέμορφο αυτό μοναστήρι που βρίσκεται κάτω ἀπὸ το κάστρο Λάρισα του Άργους είναι ἓνα ἀπὸ τα ομορφότερα προσκυνήματα της περιοχῆς . Το παρῶν τους ἔδωσαν

μεταξύ άλλων μεταξύ άλλων ο υφυπουργός πολιτισμού και αθλητισμού Ι. Ανδριανός, ο δήμαρχος Άργους Δ.Καμπόσος , ο πολιτευτής Β.Σιδέρης, οι αντιδήμαρχοι Άργους Πετσέλης και Νώτης, ο δημοτικός σύμβουλος Δ. Κρίγκος κα. Μετά το πέρας του εσπερινού ακολούθησε Ιερά Αγρυπνία.

Να σημειωθεί πως στο ιστορικό αυτό μοναστήρι , την Παναγία την Κατακεκρυμμένη , ή Παναγία των βράχων μονάζουν δύο ιερομόναχοι οι αυτάδελφοι πατέρας Ιωσήφ και Μακάριος ,οι οποίοι καταβάλουν μεγάλες προσπάθειες για να αποκτήσει και πάλι το μοναστήρι την παλιά αίγλη.

Ο Ναός της Παναγίας της Κατακεκρυμμένης ή Πορτοκαλούσας, ευρίσκεται στη ΒΑ πλευρά της Λάρισας επάνω στον βράχο, όπου την αρχαία εποχή υπήρχε ιερό της Ακραιάς Ήρας*. Η Παναγία αρχικά λειτουργούσε ως μοναστήρι και η ιστορία της ξεκινάει από το 1715 περίπου, οπότε και καταγράφεται η ύπαρξή της στο χρονικό του Ελληνορουμάνου χρονογράφου Κωνσταντίνου Διοικητή, ο οποίος ακολούθησε, απεσταλμένος της Βλάχικης αυλής του Ναζίν Νταμάς Αλή πασά, την εκστρατεία του εναντίον των Ενετών στην Πελοπόννησο.

Η Μονή από πολύ νωρίς έγινε πλούσια και άκμασε τόσο, ώστε αναφέρεται σε εφημερίδες της Κυβέρνησης του 1835 ως χωρίον του Δήμου Αργείων. Προεπαναστατικά μνημονεύεται ως ηγούμενος της Μονής ο Βενέδικτος (1803) και κατόπιν ο Παρθένιος μέχρι το 1845. Ο αξιολογότερος και τελευταίος ήταν ο παπα - Ανανίας Δαγρές από το Κουρτάκι, ο οποίος άνοιξε τον δρόμο που οδηγεί από τις Πορτίτσες στη Μονή και μεγάλωσε το κτιριακό συγκρότημα. Αναγκάστηκε όμως από τον Στρατηγό Δημήτριο Τσώκρη, με τον οποίο προφανώς δεν είχε καλές σχέσεις, να εγκαταλείψει το Άργος το 1855 και να μεταβεί σε μοναστήρι της Κοιλιάδας. Κατόπιν τούτου, το 1856 η Μονή έγινε ενοριακός ναός και παρεκκλήσι του Αγίου Ιωάννη. Το 1906, το Μεγάλο Σάββατο προς Κυριακή του Πάσχα, 4 Απριλίου, καταστράφηκε από πυρκαγιά, που προήλθε πιθανότατα από πυροτέχνημα.

Η Μονή συνδέθηκε με διάφορα γεγονότα της προεπαναστατικής και επαναστατικής περιόδου. Λειτουργήσε το πρώτο σχολείο του Άργους (1798) με πρωτοβουλία των Περουκαίων. Εκεί δίδαξε ο περίφημος Αγάπιος Λεονάδρος, ιδρυτής της σχολής της Δημητσάνας, έχοντας ανάμεσα σε άλλους μαθητή του τον Παλαιών Πατρών Γερμανό (που χειροτονήθηκε διάκονος στη Μονή από το θείο του, επίσκοπο Άργους, Ιάκωβο, αλλά και ο αδερφός του Ησαίας, καθώς και ο Η. Καλαράς από το Αγιονόρι της Νεμέας, που ήταν σχολάρχης την περίοδο 1805-1821, ο ιερομόναχος Νικηφόρος Παμπούκης από τα Καλάβρυτα και οι μοναχοί Ιερεμίας και Ραφαήλ. Ως σχολείο λειτουργήσε και μετά το 1821. Μετά την ήττα των Ελλήνων στον Ξεριά (25-4-1821) ο άμαχος πληθυσμός αλλά και αρκετοί

μάχιμοι, όπως ο Παπαρσένης Κρέστας από το Κρανίδι, κατέφυγαν στη Μονή, για να αποφύγουν την οργή του Κεχαγιάμπεη. Επίσης, ιδρύθηκε εκεί το 1822 το πρώτο ελληνικό νομισματοκοπείο, το οποίο όμως δεν πρόλαβε να λειτουργήσει.

Ως το 1833 η Κατακεκρυμμένη λειτουργούσε ως μοναστήρι, οπότε και με διάταγμα που ρύθμιζε το μοναστηριακό ζήτημα (7-10-1833), αποφασίστηκε η διάλυση των Μονών που είχαν λιγότερους από έξι μοναχούς. Η μοναστηριακή περιουσία περιερχόταν στο κράτος, με την πρόθεση να χρησιμοποιηθεί για την προώθηση του κρατικού εκπαιδευτικού προγράμματος, καθώς και για τη βελτίωση της ζωής του κατώτερου κλήρου.

Σύμφωνα με το παραπάνω διάταγμα, κτήματα της Μονής δημοπρατούνται το 1835. Τα βιβλία της καταγράφονται και τα κοσμικά, καταρχήν, προορίζονται από τον Νομάρχη Φρ. Μαύρο να διατεθούν «επί μετριωτάτη τιμή» στο Δημοτικό Σχολείο Άργους. Αντίθετα προς την εισήγηση, η Κεντρική Διοίκηση αποφάσισε τα βιβλία της Μονής να διατεθούν σε τρεις κατευθύνσεις: τα πολυτιμότερα και παλαιότερα από τα εκκλησιαστικά (έντυπα ή χειρόγραφα) να δοθούν στην Εθνική Βιβλιοθήκη, τα υπόλοιπα εκκλησιαστικά στη Βιβλιοθήκη της Ιεράς Συνόδου. Τα κοσμικά βιβλία (φιλολογικά, εκδόσεις κλασικών συγγραφέων, λεξικά) να δοθούν στο Γυμνάσιο Ναυπλίου, για το οποίο κρίθηκαν καταλληλότερα και του οποίου έπρεπε να πλουτιστεί η σχολική βιβλιοθήκη.

Τα σημαντικότερα από τα σωζόμενα ιερά κειμήλια είναι ένα Ευαγγέλιο έκδοσης Βενετίας (1776) και δύο εικόνες, μία των Εισοδίων της Θεοτόκου (1705) και άλλη μία, της Παναγίας Γλυκοφιλούσας. Ο Ναός της Παναγίας της Κατακεκρυμμένης ή Πορτοκαλούσας, είναι αφιερωμένος στα Εισόδια της Θεοτόκου.

Πηγή: Ευάγγελος Μπουγιώτης